

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	7Cdo/309/2021
Identifikačné číslo spisu:	2520202015
Dátum vydania rozhodnutia:	30.11.2021
Meno a priezvisko:	JUDr. Ivan Rumana
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2021:2520202015.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky vo veci starostlivosti súdu o maloletého M. I., nar. XX.XX.XXXX, zastúpeného kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Piešťany, so sídlom Krajinská 5053/13, Piešťany, dieťa rodičov: matky - Ing. Mgr. J. K., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom D. XXXX/XX, C. a otca - Mgr. M. I., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom G. XXXX/X, C. zast. JUDr. Zuzanou Kresák Kamenskou, PhD., advokátkou so sídlom Mostová 2, Bratislava, IČO: 53 285 999, o návrhu matky na zmenu úpravy styku otca s maloletým a návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia, vedenej na Okresnom súde Piešťany pod sp.zn. 9P/151/2020, o dovolaní otca proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave z 02. februára 2021 č.k. 11CoP/72/2020-154, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Napadnutým uznesením Krajský súd v Trnave (ďalej len „odvolací súd“) zmenil uznesenie Okresného súdu Piešťany (ďalej len „súd prvej inštancie“) zo dňa 30.novembra 2020, č.k. 9P/151/2020- 82 tak, že nariadil neodkladné opatrenie, ktorým upravil styk maloletého s otcom tak, že otec maloletého je oprávnený stykať sa s maloletým M. každú stredu od 17.00 do 18.00 hod. a každý párný týždeň v sobotu od 15.00 do 18.00 hod. a v nedeľu od 15.00 do 18.00 hod. za prítomnosti matky bez prítomnosti starých rodičov tak, že maloletého si prevezme v určenom čase v mieste bydliska matky a po skončení styku maloletého na rovnakom mieste matke odovzdá. Predmetná úprava styku je dočasnou, a to do právoplatného skončenia konania vo veci samej (sp.zn. 9P/151/2020) na základe návrhu matky na zmenu aktuálnej úpravy styku otca s maloletým dieťaťom vyplývajúcej z dohody rodičov schválenej rozsudkom Okresného súdu Piešťany sp.zn. 13P/211/2017 zo dňa 15.02.2019.

2. Odvolací súd odôvodnení (bod 11) uviedol, že považoval za vhodné styk otca s maloletým zúžiť a to tak v jeho rozsahu, ako aj tým, že tento bude prebiehať za prítomnosti matky. Maloletý v súčasnosti má odmietavý postoj k otcovi, je fixovaný na matku, preto odvolací súd má za to, že bude vhodné, ak pri

styku otca s maloletým bude matka; ktorá u maloletého zabezpečí pocit istoty a bezpečia a navyše odvolací súd mal za to, že je možno s vysokou pravepodobnosťou predpokladať, že pokiaľ by maloletý nešiel na stretnutie s otcom s matkou, tak by nešiel vôbec, takže prítomnosť matky je za danej situácie jediný prostriedok ako dosiahnuť styk maloletého s otcom. Vzhľadom k tomu, že prítomnosť matky odvolací súd považoval pri styku za potrebnú a vhodnú, z toho dôvodu bolo potrebné aj zúžiť rozsah styku.

3. Proti uvedenému uzneseniu odvolacieho súdu podal dovolanie otec (ďalej len „dovolateľ“), ktorého prípustnosť odvodzoval z § 420 písm. f) a §421 ods. 1 písm. a) zák. č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej aj „CSP“). Dovolateľ namietal procesný postup odvolacieho súdu, keď mu v priebehu odvolacieho konania neboli doručené doplnenia matky k odvolaniu, ku ktorým nemal možnosť sa vyjadriť a na ktoré odvolací súd prihladal pri rozhodovaní o odvolaní matky. Na základe uvedeného odvolací súd nemohol správne právne posúdiť predmetnú vec a nemohol zistiť skutočný stav veci. Dovolateľ zároveň navrhol odložiť vykonateľnosť napadnutého uznesenia odvolacieho súdu z dôvodu, že mu hrozí ťažká ujma spočívajúca v narušení citových väzieb vybudovaných s maloletým a zároveň z dôvodu, že odvolací súd porušil jeho právo na spravodlivý proces. Dovolateľ žiadal napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

4. Matka maloletého vo svojom vyjadrení k dovolaniu navrhla dovolanie otca ako neprípustné odmietnuť a zároveň nevyhovieť jeho návrhu na odklad vykonateľnosti napadnutého uznesenia odvolacieho súdu. Kolízny opatrovník vo svojom vyjadrení k dovolaniu zotrval na svojich predchádzajúcich vyjadreniach a navrhol napadnuté uznesenie odvolacieho súdu ako vecne správne potvrdiť.

5. Z obsahu spisu Najvyšší súd SR zistil, že otec maloletého udelil dňa 05. novembra 2020 splnomocnenie na zastupovanie v predmetnej veci advokátovi JUDr. Radovanovi Ulehlovi, so sídlom Winterova 62, Piešťany, a to o.i. na zastupovanie vo všetkých právnych veciach, prijímanie písomností, podávanie opravných prostriedkov, a to i vtedy keď je potrebné osobitné splnomocnenie, avšak s poznámkou „OS Piešťany 9P/151/2020 - nahliadnutie do spisu“. V priebehu konania dňa 02. februára 2021 otec maloletého súdu prvej inštancie oznámil, že advokátovi JUDr. Radovanovi Ulehlovi neudelil splnomocnenie na konanie, keď ho iba jedenkrát splnomocnil na nahliadnutie do spisu. Následne súd prvej inštancie doručil dňa 15. februára 2021 rozhodnutie odvolacieho súdu advokátovi JUDr. Radovanovi Ulehlovi ako právnemu zástupcovi otca. Z obsahu spisu ďalej vyplýva, že napadnuté uznesenie odvolacieho súdu bolo k rukám otca doručené až dňa 07. júna 2021. Dovolanie otca voči napadnutému rozhodnutiu bolo podané dňa 14. júna 2021.

6. Dovolací súd konštatuje, že plnomocenstvo otca udelené advokátovi JUDr. Radovanovi Ulehlovi je neurčité, keďže z neho nemožno jasne zistiť či sa vzťahuje na celé konanie alebo len na nahliadnutie do spisu. Súd prvej inštancie mal tento procesný nedostatok odstrániť dopytom a riadne zistiť rozsah splnomocnenia. Váda neurčitosti, alebo nezrozumiteľnosti rozsahu plnomocnenstva nespôsobuje automaticky jeho neúčinnosť, ale je dôvodom na odstránenie na výzvu súdu. Pokiaľ súd vadu neurčitosti rozsahu plnomocnenstva neodstránil, nemôže ju v ďalšom konaní vykladať na ťarchu účastníka konania.

7. V zmysle uvedeného Najvyšší súd SR posúdil dovolanie ako podané včas, v opačnom prípade a navyše keď otec maloletého súdu prvej inštancie oznámil, že advokáta splnomocnil len na nazretie do spisu, by mohlo dôjsť k vzniku procesnej vade denegatio iustitiae.

8. Najvyšší súd SR ako súd dovolací (§ 35 CSP), po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania, v ktorého neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), zastúpený v súlade s § 429 ods. 1 CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP), preskúmal vec a dospel k záveru, že dovolanie otca je potrebné odmietnuť pre jeho neprípustnosť.

9. Podľa § 2 ods. 1 zák. č. 161/2015 Z.z. Civilného mimosporového poriadku (ďalej aj „CMP“) sa na konania podľa tohto zákona použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Keďže CMP neustanovuje inak, dovolací súd ďalej skúmal možnosť aplikácie

ustanovení CSP pre konanie o dovolaní otca.

10. Podľa § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, ak to zákon pripúšťa, a teda ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu-ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, nemožno také rozhodnutie úspešne napadnúť dovolaním. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v § 420 a § 421 CSP.

11. Otec maloletého prípustnosť svojho dovolania vyvodzuje z § 420 písm. f) a § 421 ods. 1 písm. a) CSP.

12. V zmysle § 420 CSP je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak v konaní došlo k niektorej z procesných väd uvedenej v § 420 písm. a) až f) CSP. Najvyšší súd SR v rozhodnutí, sp.zn. 3Cdo/236/2016, publikovanom v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. R 19/2017, uviedol, že „základným (a spoločným) znakom všetkých rozhodnutí odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné podľa § 420 CSP, je to, že ide buď o rozhodnutie vo veci samej, alebo o rozhodnutie, ktorým sa konanie končí. V prípade, že dovolateľ vyvodzuje prípustnosť svojho dovolania z ustanovenia § 420 CSP, dovolací súd skúma primárne, či ide o rozhodnutie v ňom uvedené; k preskúmaniu opodstatnenosti argumentácie dovolateľa o existencii procesnej vady konania v zmysle § 420 písm. a/ až f/ CSP pristupuje dovolací súd len vtedy, ak dovolanie smeruje proti rozhodnutiu uvedenému v tomto ustanovení. Ak je dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu, ktoré nie je rozhodnutím vo veci samej, ani rozhodnutím, ktorým sa konanie končí, je z hľadiska prípustnosti dovolania v zmysle § 420 písm. a/ až f/ CSP irelevantné, či k dovolateľom namietanej procesnej vade došlo alebo nedošlo.“

13. V danom prípade ide o predbežné opatrenie, ktoré bolo nariadené počas prebiehajúceho konania vo veci samej o úpravu styku k maloletému dieťaťu do právoplatného skončenia konania vo veci samej. Nejde o rozhodnutie, ktorým sa konanie končí. V dovolacom konaní sa uplatňuje princíp subsidiarity, ktorý v zásade vyžaduje, aby ohľadne skutočností, ktoré sú predmetom na vydanie neodkladného opatrenia neprebiehala živé konanie pred skutkovým súdom, ktorý v tejto veci vykonáva dokazovanie.

14. Z judikatúry najvyššieho súdu (R 21/2018 a R 76/2018) vyplýva, že rozhodnutie o neodkladnom opatrení, ktoré spĺňa kritérium prípustnosti dovolania „vo veci samej“ a ktorým sa „konanie končí“ v zmysle § 420 CSP, je také, ktoré konzumuje vec samú. Ide o prípady, kedy rozhodnutie o neodkladnom opatrení je iniciované a vydané ešte pred konaním vo veci samej a zároveň, na ktoré už nebude nadväzovať konanie vo veci samej. Ide teda o rozhodnutia, u ktorých sa nepredpokladá, že budú po ich vydaní dotknuté meritórnym rozhodnutím vydaným v súvisiacej veci. Rozhodnutia, ktoré nekonzumujú vec samú, sú najmä tie, ktoré sú vydané v priebehu súvisiaceho konania vo veci samej.

15. Dovolací súd v zmysle uvedeného skúmal, či napadnuté uznesenie odvolacieho súdu v prejednávanej veci je rozhodnutím vo veci samej, prípadne konečným rozhodnutím, keďže iba takáto povaha rozhodnutia umožňuje dovolaciemu súdu preskúmať prípustnosť dovolania podľa § 420 písm. f) CSP. Dovolací súd dospel k záveru, že v danom prípade prípustnosť podaného dovolania podľa § 420 písm. f) CSP nie je daná.

16. Podľa § 421 ods. 2 CSP dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

17. Podľa § 357 písm. d) CSP odvolanie je prípustné proti uzneseniu súdu prvej inštancie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia.

18. Napadnutým rozhodnutím odvolací súd rozhodol o odvolaní matky proti uzneseniu podľa § 357 písm. d) CSP, ktoré malo dočasný charakter.

19. Vzhľadom k tomu, že rozhodnutie odvolacieho súdu napadnuté dovolaním otca nie je rozhodnutím

vo veci samej, ani rozhodnutím, ktorým sa konanie končí, dovolanie podané otcom proti tomuto rozhodnutiu nie je podľa § 420 písm. f) CSP procesne prípustné a zároveň prípustnosť dovolania otca proti napadnutému uzneseniu odvolacieho súdu, ktorú vyvodzuje z § 421 ods. 1 písm. a) CSP, je vylúčená podľa § 421 ods. 2 CSP, keďže v prejednávanej veci dovolateľ napadol uznesenie odvolacieho súdu, ktorým tento rozhodol o odvolaní matky proti uzneseniu súdu prvej inštancie o jej návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Z tohto dôvodu dovolací súd bez toho, aby uskutočnil dovolací meritórny prieskum, dovolanie otca ako procesne neprípustné odmietol (§ 447 písm. c) CSP). Dovolací súd rozhodol vec urýchlene, aby plynule mohlo pokračovať konanie vo veci samej.

20. Podľa § 444 ods. 1 CSP dovolací súd môže na návrh odložiť vykonateľnosť napadnutého rozhodnutia, ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa.

21. Najvyšší súd Slovenskej republiky nezistil splnenie podmienok pre odklad vykonateľnosti dovolaním napadnutého rozhodnutia v zmysle § 444 ods. 1 CSP, a preto v súlade s ustálenou súdnou praxou o tom nevydal samostatné rozhodnutie (rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 4Cdo/144/2019, 4Cdo/108/2019, 9Cdo/72/2020).

22. O nároku na náhradu trov dovolacieho konania najvyšší súd rozhodol podľa § 52 CMP a § 451 ods. 3 CSP

23. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.